

"Spiegelbeeld..."

Ik kijk in de spiegel
en zie in de verte een kind staan
het is een klein meisje.
Triestig kijkt zij mij aan
met haar ogen vol verdriet
van eenzaamheid, woede en pijn
blijdschap kent zij niet.
Haar kleine mond
vormen twee strakke lijnen op haar gelaat
ze zijn gesloten
omdat zij nooit de liefde kreeg
waar zij recht op heeft.
Zij heeft een onzekere en verlegen houding
van al het leed wat haar werd aangedaan
Het is de schuld van al het verdriet en eenzaamheid
wat zij in haar leven nooit vergeet.
Maar heel diep verborgen in dat donker hartje
zit nog een klein wit stipje licht.
Achter dat masker van woede en pijn
zit een lief en vrolijk gezichtje.
Het is nu juist wachten op wat geluk
en op wat liefde wat zij nooit kreeg.
Maar als ik heel goed kijk
dan zie ik
mijn eigen spiegelbeeld
van toen ik nog een klein meisje was...

© Hilda

© oktober 2009, Lovertje, BasicPublishing.nl